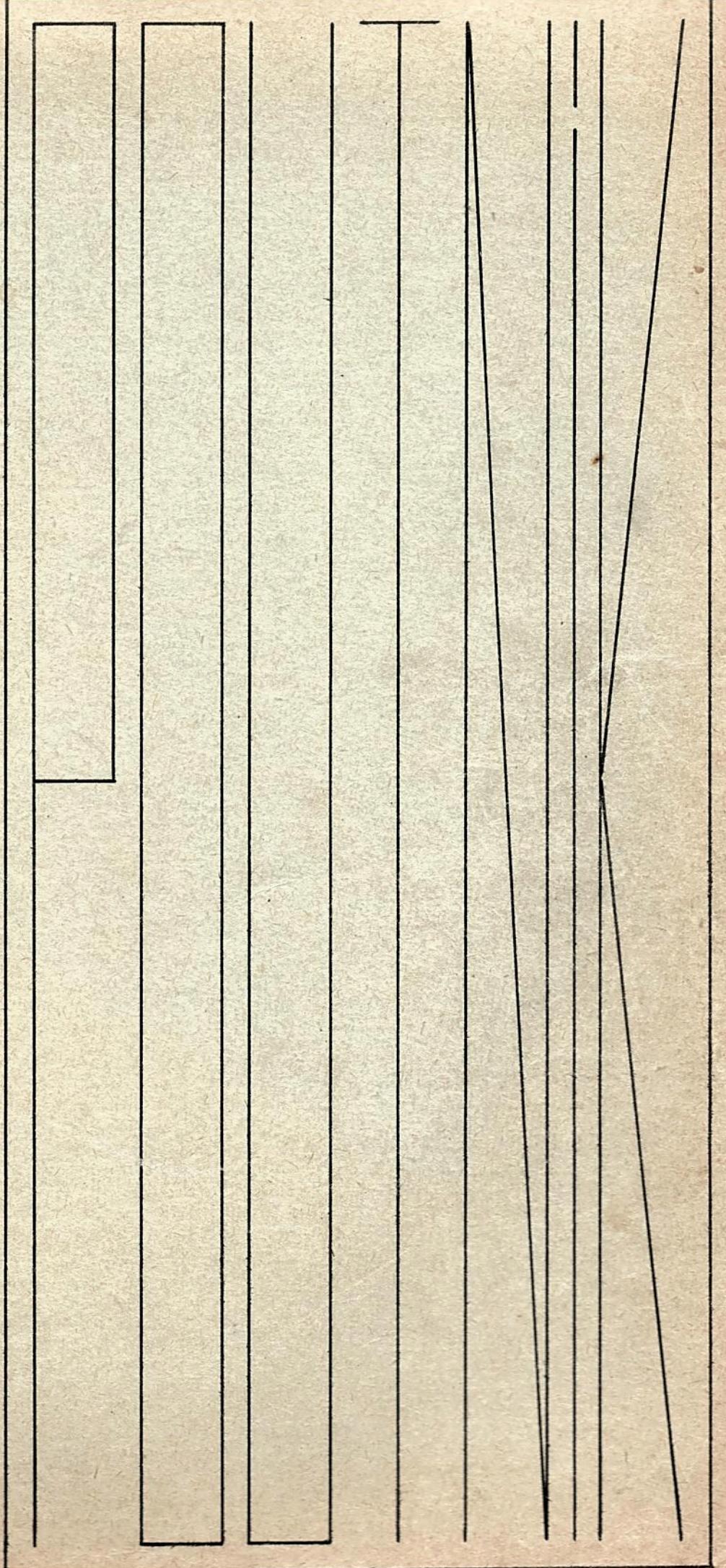

1174

Do nového roku

Skončil starý rok 1973 a máme před sebou rok nový. Už to tak bývá, že něco končí, aby mohlo nové vzápětí vzniknout.

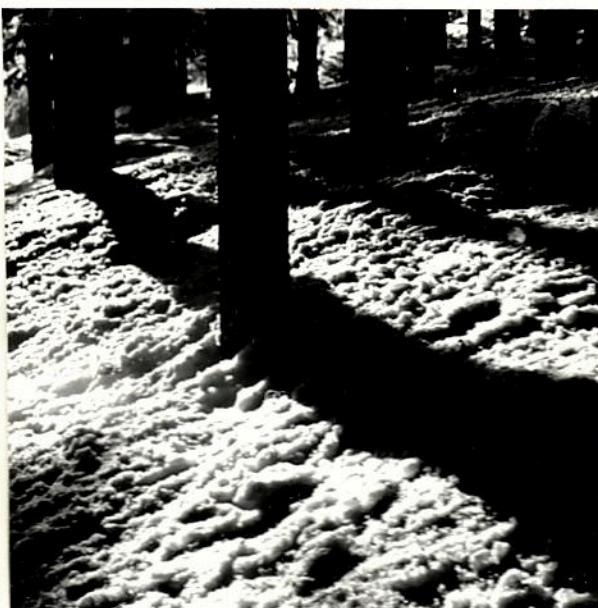
Rok minulý byl nejdelším rokem v historii Země. Dochází totiž ke zpomalování rotace Země kolem osy. Loni to už dělalo celou jednu vteřinu a proto v noci všechny hvězdárny ohlásily správný čas 6x místo 5x. Nemyslím ale, že by tyto jevy měly podstatný vliv na nás. Spíše bude i letos záležet na všech, co si postavíme a uděláme a jak se budeme bavit a veselit.

Za minulý rok se stydět nemusíme. Ukončili jsme základní práce na klubovně ve Staré rybárně, uskutečnili jsme několik akcí zdařilých i nezdařilých. Mezi ty dobré budeme jistě řadit puťák přes Velkou Fatru a Nízké Tatry, výlety, přednášky a nакonec i čin dějinně - politický, totiž odsun od 1. PO. Pravidelně se nám nedaří akce pracovní. Zúčastní se jich nápadně málo jedinců a z nich polovina jen symbolicky. Snad se i to napraví.

Máme do nového roku řadu plánů a snad se je podaří uskutečnit. Není ale dobré, aby je stavělo jen několik lidí. Omluvou na neúčasti nemohou být ani hory, ani taneční, ani děvčata. To už je jenom konečný výraz toho, žežde dotyčnému o efekt konečný, ale o malé přizivničení v dobách klidu a míru.

Tedy do nového roku vzhůru a stále lépev našem časopise i v naší práci pro sebe.

Johnie

Jen dál!

Jan Neruda

z bouřného času jsme se narodili
    a krok za krokem v bouřných mračnech jdem
vstříč hrdě vznešenému svému cíli,
    šíj klonice jen před svým národem.
My věděli, co na nás cestou čeká;
    byť hrom však bil a mráz nám v kosti vál –
totě jenom česká hudba odevěká,
    my při ní půjdeme kupředu – dál, jen dál!

S tím národem, jenž je tak čistý, jasný,
    jak byl by z rukou božích vyšel dnes;
jenž dosud v prsou nese idol žasný,
    byť byl i před věky již za něj kles!
Za volnost lidskou – v nás kdys rozekvětla! –
    dnes stojí Čech, jak druhdy za ni stál:
ta myšlenka, která nás ve hrom smetla,
    zas k slávě vznese nás – jen dál, jen dál!

Jen dál! Čas nový nové chce mít činy,
    den nový vzešel k nové práci nám,
jetě sláva otcův krásný šperk pro syny –
    však kdo chceš ctěn být, dobut' cti si sám!
Kde přítomnost jak dítě pozastesklá,
    vše dávná sláva, byť v ní démant hrál,
je za korábem jenom brázda lesklá –
    napněte lana – vzhůru plachty – dál!

Český ráj

Až se rozhlédnete z Kozákova, jehož obly hřbet se rozkládá vysoko nad krajinou a spatříte na jižním obzoru svéráznou siluetu hradu Trosek a mnoho dalších vrchů a rozeklaných údolí, pochopíte, proč se tomuto kraji říká Český ráj.

A právě Trosky jsou jeho skutečným symbolem. Jsou viditelné zdaleka a na každé stranu ukazují jinou tvář. Ani vás nenačadne, že je to vlastně pozůstatek dávné sopečné činnosti, ze které zůstaly dva čedičové hroty, nižší a zavalitější Baba a štíhlejší a vyšší Panna. Zde byl pak postaven hrad, ze kterého zůstaly zachovány ještě některé zdi. Ze Trosek je rovněž nádherný rozhled.

Český ráj se rozkládá v severovýchodních Čechách. Přibližnou hranici tvoří řeka Jizera od Mnichova Hradiště po Semily a pak pomyslná čára na Novou Paku, Jičín, Sobotku a zpět k Jizerě.

Hlavní půvab Českého ráje představuje zdejší příroda, i když to trvalo mnoho tisíciletí, než z křídových a písečných usazenin na bývalém dně druhohorního křídového moře voda a vítr vytvořily rozmanitá údolí, nad nimiž se tyčí mohutné pískovcové skály.

Z nich jsou nejznámější Prachovské skály u Jičína. Je tam mnoho různých věží, stěn a roklí, takže vzniklo celé skální město. Není divu, že už ve 12. stol. př.n.l. zde bylo útočiště lidu lužické kultury. Jsou také jedním z nejstarších turistických objektů u nás a od roku 1880 zde byly vybudovány četné značené stezky, schodiště a vyhlídky a tak sem přichází stále noví a noví turisté a horolezci, kteří na zdejších pískovcích získávají potřebnou zručnost pro dobývání velehor. Uprostřed skal, nedaleko od turistické chaty, je velké koupaliště, které střeží vyřezávaný Pelišek, dobrý duch tohoto kraje.

Druhá význačná skalní oblast je na Turnovsku poblíž Sedmihorek. Zde je také mnoho zajímavých skalních útvarů, kterým věvodí hrad Valdštejn a pyšný zámek Hrubá Skála, sloužící dnes rekreaci našich pracujících.

Ale i kousek dále za Turnovem nad údolím Jizery můžete navštívit zámek Hrubý Rohozec a všude okolo uvidíte dřevěná stavení, z nichž je jako vzorná ukázka pojizerské lidové architektury zachován Dlaskův statek v Dolankách, kde je umístěno malé národopisné muzeum.

A v okolí jsou opět samé skály. Ať už projdete Drábovnu, Pantheon nad Malou Skálou až ke zřícenině hradu Frýdštejna a k rozhledně na Kopanině, nebo na levém břehu Jizery pozoruhodné Suché skály, Besedické skály, Bludiště a Kalich, dávné útočiště Českých bratří, i poněkud stranou ležící Betlémské a Klokočské skály, na jejichž konci stával hrad Rotštejn, téměř celý vtesaný ve skále.

Z těchto míst uvidíte před sebou opět známý vrch Kozákov, proslulé naleziště polodrahokamů, jako jsou acháty, ametisty, jaspisy a mnoho dalších. Můžete se vydat po jeho svazích a třeba sami nějaký vzácný kámen naleznete. A když ne, zastavte se alespoň v turnovském muzeu Českého ráje, kde je uložena velká sbírka těchto polodrahokamů, a seznámíte se také, jak se tyto kameny dříve brousily a zpracovávaly na ozdobu šperků. Z této tradice vzešla i zdejší odborná škola, vychovávající stále nové umělce. Nesmíte ale vynechat ani proslulou Klenotnici v Nové Pace, kde opravdu nevíte, zda máte odivovat pohádkovou krásu kamenů ve stavu přírodním, nebo zpracovaných dovednýma rukama.

Když pojedete od Turnova na jih, brzy se vám objeví na levé straně další skalní masív, vrch Mužský, na jehož úbočí jsou rovněž podivuhodné skalní útvary a známé Drábské světničky, bývalé hradiště. To všechno uvidíte zblízka při procházce od zříceniny hradu Valečova po Budovcově stezce, vedoucí po okraji skal do Příhraz a pojmenované po bývalém majiteli zámku v blízkém Mnichově Hradišti, jednom ze 27 českých pánů, popravených roku 1621 na Staroměstském náměstí v Praze.

A rozhodně nezapomeňte na Kost, přepevný a nikdy nedobyty hrad a do dnešních dnů zachovaný ve své dávné mohutnosti. Uvnitř zhlédnete skvělý soubor ukázek českého gotického umění a po prohlídce se jistě projdete malebným údolím Flakánkem, vyjdete u Vesce, kde na návsi kromě několika mohutných topolů jsou i pěkné lidové stavby. Pak se zastavíte u prastaré rozložité Sentinské lípy a již vás zdálky volá k návštěvě oválná věž loveckého zámečku Humprechta u Sobotky. Zde si připomenete dílo významného básníka Fráni Šramka, zdejšího rodáka. Jeho četným čtenářům stále zní "stříbrný vítr", i když básník již sní svůj věčný sen pod Humprechtem.

A co město Jičín, které chtěl Albrecht z Valdštejna povznést k velikému lesku jako svoji sídelní rezidenci? Ale to vás již žádají o pozornost okolní vrchy, ozdobené zříceninami hradů: Veliš, Bradlec a Kumburk a rozhledna na hoře Tábor u Lomnice n/Popelkou. A ještě mnoho a mnoho dalších krásných míst a zákoutí, jež nelze ani všechna vyjmenovat a popsat, kde i v dnešní době ruchu a shonu naleznete ticho a klid.

Je velikým šestím, že celý kraj zůstal téměř nedotčen rozmachem průmyslu, který je soustředěn převážně jen do okrajových měst. Pro bohatství nevšedních přírodních krás byl Český ráj vyhlášen chráněnou krajinnou oblastí.

Ovšem ani nejvzletnější slova a nejpůsobivější fotografie nedokáží popsát neskonálný půvab Českého ráje, a proto, ať jste kdekoli, zavítejte sem a najděte si ten svůj nejhezčí koutek sami, kam se budete vždycky vracet, ať doopravdy, či jen ve vzpomínkách.

Yankee

Psáno pro časopis
Československý svět.

VZRUŠUJÍCÍ DOVOLENÁ

Tento příběh se stal na jedné naší rodinné dovolené v Krkonoších na Pomezních boudách. Byli jsme ubytováni v horské chatě "Devětsil", která leží asi 150 m od polských hranic. Počasí bylo tenkrát velmi sychravé, ač to bylo v létě.

Druhý den po příjezdu jsme se dozvěděli, že na Pomezních boudách řádí banda zlodějů - vykrádačů chat a hotelů. Před třemi dny byl vykraden hotel "Hořec", a ještě několik jiných chat. Lupiči nebyli dopadeni a také ukradené zboží nebylo nalezeno.

Pobyt nám celkem klidně ubíhal, až pátého dne v noci to začalo. Kolem jedné hodiny zaslechl otec podivný šramot u vchodu do hotelu. Vyhledl z okna /bydlili jsme v prvním patře/, a spatřil ve světle měsíce dva muže, jak se oknem dobývají dovnitř. Vtom zaharašilo okno ze sousedního pokoje - náš soused také slyšel podivný šramot a šel se podívat. Větřelci se polekali a dali se na útěk směrem k místu, kde bylo volejbalové hřiště. Otec se sousedem šli hned vzbudit vedoucího hotelu. Ten se velmi polekal, nebot měl u sebe vržbu 50.000 Kč. Zavolal hned na bezpečnost. Zanedlouho přijeli příslušníci VB a přivezli s sebou psa. Pes skutečně našel u volejbalového hřiště stopu a rozběhl se za uprchlíky. Ráno jsme se ale dozvěděli, že zloději mu podstrčili otrávené vuřty a pes se otrávil.

Kolem poledne přijeli pohraničníci s novým psem - krásnou fenou. Dložho nemohla najít stopu, protože stále mrholilo. Nakonec se ale chytila a vydala se směrem do Polska. Po dohodě s polskými pohraničníky mohlo pronásledování pokračovat. Asi v 5 hodin odpoledne přivedli oba zloděje před hotel. Byli překně otrhaní.ukázalo se, že měli ještě společnici, která seděla navečer v restauraci a pootevřela nenápadně okno.

Zloději se také doznali, kde uschovali lup z "Hořce" - měli ho složený v hromadě dříví hned vedle hotelu "Devětsil".

Makak